

Stjernen

Peter Ebbeson, Redaktør

Dr. Naujens officielle Rapport

Generaal Camiel. (Giet Ver. Tid.)

Kortfat.

Da det den første Tid var temmelig svært om Dagen, gik vi om Natten; Sneen var da som Regel frosten og høret saaledes bedre; senere blev det imidlertid for kaldt om Natten, Slæderne gled for tungt paa den kolde Sne, og vi gik da om Dagen.

Det første Stykke, vi havde at passere, var opfyldt med svære Sprækker; det gjaldt om at være paa sin Vagt for ikke at styrte ned i dem med Slæderne og det hele. Ingen Uheld skede, kun et Par Gange faldt en og anden gennem Snebræerne over Sprækkerne til Armeene, men ved i Hast at anbringe Stav eller Jørp paa tværs klarede man sig altid fra at falde dybere.

I to Dage gik det ganske raskt fremad trods den ikke ubetydelige Stigning. Da begyndte imidlertid et saa øsende og vedholdende Regnvejr med Vind, at vi i tre Dage blev holdt i Teltet uden at kunne røre os. Efter det tredje Dage blev Vejret atter godt.

I tredje Dagsmørker gik det nu fremad. Allerede anden Dag var der intet Vand længer at finde paa Jsen, det Drillevand maatte vi fra nu af, og til vi naaede i Nærheden af Land paa Vestkysten, smelte af Sneen, dels paa Kogeparater, dels paa Blisflaster, som haves inde paa Brystet — en haard Prøve for de driftsdygtige Medlemmer af Selskabet. Vi havde endnu færdig Stigning imod og kunde derfor ikke at vente at komme særdeles hurtigt frem med vore tungt lastede Slæder; men Sneen var, som det temmelig ujævnt, dog fast og glat at trække paa, og det gik over al Forventning godt.

I flere Dage rykkede vi frem mod Kristianshaab paa denne Maade; da blev Jøret mindre godt, Sneen blev løsere og tungt at trække paa, samt idet man, at vi fik en stærk og vedholdende Sneestorm. Jeg haabede paa en Forandring til det bedre, men det blev værre for hver Dag; det gik kun langsomt frem. Jeg indsaa, at skulle det fortsatte paa den Maade, vilde vi ikke naa Kristianshaab til Midten af September. Vi kunde saaledes ikke have noget Haab om at komme hjem derfra laar, muligens kunde vi have større Haab derom ved at gaa til en af de sydligere Kolonier. Videnfærdig seer vi dette have større Interesse, idet Friherre Nordenskjöld allerede har været inde paa Indlandsisens sønderfor Kristianshaab, medens Indlandsisens ind for de sydligere Kolonier, som Godthaab, endnu ikke er fuldstændig terra incognita. Et øjeblik Moment var ogsaa det, at Høsten nu begynde at nærme sig, Høstmaanederne er vistnok ikke blide paa Indlandsisens, det turde derfor være det fornødigste at se at naa Vestkysten saa snart som muligt.

27de August, da vi var en halv Snes Mil fra Kysten, paa omkring 64 Gr. 50 Min. N. B. og i en Højde af mere end 7000 Fod over Havet, bestemte jeg mig derfor til at gaa mod Godthaab istedetfor Kristianshaab; Vejen hid er kortere, men Redningerne fra Indlandsisens vil dog antagelig blive betydelig vanskelige, ligesom det ogsaa vil være vanskelige at komme fra Indlandsisens frem til beboede Steder i Godthaabs Distrikt end det er oppe ved Kristianshaab; men kan vi ikke komme over Land til Godthaab, saa kan vi sikkert komme til det sønder for Ameralikfjordenes Munding liggende Narsak, og skulde begge Veje vise sig vanskelige, er der en tredje aldeles sikker Udvej, det er Søvejen, og en Vaad kan vi jo let bygge. — Altsaa sættes Kurs for Ameralikfjorden, som ligger syd for Godthaab. Grunden til, at jeg netop søvædede mod denne Fjerd, var den, at der her ingen Bræer skyder ud, medens der Vaade sønderfor og nordensfor findes saadanne; der var Sandsynlighed for at antage, at Jsen netop paa Grændsen mellem de nordensfor og sønderfor udflydende Bræer ikke var i nogen stærk Bevægelse, og at man saaledes med nogenlunde Sikkerhed kunde regne paa her at komme til Land — en Beregning, som ogsaa viste sig at staa til.

Ved denne Forandring af Kurs fik vi Vinden saavidt meget paa Siden, at vi kunde sætte Sejl paa Kjelkerne og lade Vinden hjælpe os lidt med at trække; to Kjelker surrede sammen, og paa disse anbragtes Teltgulvet som Sejl, de andre tre Kjelker surrede ogsaa sammen, og paa disse anbragtes to Prefninger som Sejl; selv gik vi foran Kjelkerne og traf. Paa denne Maade trak og sejlede vi frem

i tre Dage, da løjede Vinden af, saa Sejl ikke mer kunde bruges. Sneen var imidlertid bleven saa løs og dyb, at vi tog Snefloene og Stierne i Brug. Efter som der stadig var Vind med Gøfue og Rigne, var Jøret det stæfeste mulige, og da vi senere hen fik den stærke Kulde, blev Sneen at trække paa omtrent som Sand; dette hindrede selvfølgelig i ganske væsentlig Grad Fremgangen. Indlandsisens Overflade var imidlertid ganske jævn som et Stuegulv; Sprækker fandtes ikke, dem fandt vi kun de første Dage i Nærheden af Kysten. Af Runataaler (3: Hjelbtoppe, som stikker op gennem Jsen) saars mange de første Dage, men efter at vi var komne henimod en halv Snes Mil fra Kysten, mødtes ingen flere.

Vi havde længe en forholdsvis stærk Stigning; det var først i Begyndelsen af September, at denne begynde at oplyse. Vi befandt os da i en Højde af 8-9000 Fod. Vi fandt her et Plateau, der saa ud som et frostent Hav uden synlig Skraaning til nogen Kant, hvelvende sig i næsten umærkelige Bølger vestover.

I mere end to Uger rejste vi over dette Plateau, før vi traf nogen mærkbar Skraaning mod Vestkysten.

Paa det højeste var Plateauet antagelig nær ved 9000 Fod over Havet, men i Nord for os steg det, og det saa ud til, at det her var betydelig højere. At de regne Plateaets Højde nogenlunde nøjagtig, har endnu ikke ladet sig gjøre, da vi dertil ikke har haft det nødvendige meteorologiske Materiale til Sammenligning. Kulden heroppe var ikke ubetydelig, desværre kan jeg ikke angive Temperaturen nøjagtig, da den sank betydelig under den, som kunde maales med vore Thermometre, saavel Kulfsolv- som Spiritus-Thermometre. Jeg antager, at flere Rætter ikke var meget langt fra Minus 50 Gr. C. En Nat forsøgte jeg at lægge Miniums-Thermometret under min Hovedpude inde i Teltet. Da jeg om Morgenen skulde se efter Temperaturen, fandt jeg imidlertid, at den lille Stav stod nede paa det lavest mulige, nemlig Minus 35 Gr. C., men at Spiritusen var sunken under Minus 40 Gr. C. og langt ned i Kuglen; dette var inde i et Telt, hvor der laa 6 Mennesker, og hvor vi togte vor The og Chocolate — jeg opgav indtil videre ethvert Forsøg paa Temperaturmaaling om Natten. Som et Kuriosum kan anføres, at vi en Dag ved Middags Tid fandt en Temperatur af 31 Gr. C. Varme i Solen, medens der i Skyggen var Minus 11 Gr. C. Da vi nærmede os Vestkysten og atter fik en Temperatur af Minus 20 Gr. C., fandt vi, at det atter begynde at blive sommersmidt.

Den 7de September fik vi en stærk Sneestorm; heldigvis var Kulden den Dag ikke saa slem. Om Natten blæste det saa stærkt, at Vinden nær havde revet Teltet væk over Hovederne paa os. Det var kun ved Hjælp af Stier, Skiflæve, Surringer osv., at vi fik det til at staa. Næste Dag var der slet Storm og slet Snefog, at det ikke var til at tænke paa at forlade Stedet; vi maatte blive i Teltet, medens dette blev begravet af Sneen. Da Stormen den følgende Dag gav sig, maatte vi grave os gennem Sneen for at slippe ud; af Teltet fik kun Monnet op over Sneen. Det saavel som Kjelkerne maatte graves frem, da vi skulde videre. Den hele Tid havde vi været mærkelig ubehagelig med Vinden. Endelig den 19. Septbr. var vi heldigere, vi fik en temmelig stærk Østvind. Kjelkerne blev surrede sammen to og to (den femte var efterladt inde paa Jsen), Sejlene blev satte, og med god Hart bar det afsted mod Vestkysten. Vi behøvede ikke at trække, havde nok med at staa paa vore Stier og holde fast ved Kjelkerne, en eller to maatte staa foran ved Styrestangen for at styre. Hæjningen mod Vestkysten var nu temmelig stærk, og dette bidrog til at gjøre Jerten endnu større. Det er den lyftige Skifart, jeg har været med paa i mit Liv. Den Dag, om Eftermiddagen var det, vi gennem Snefoget fik se de første Hjelde af Vestkysten. Det begynde allerede at mørkne stærkt mod Kvælden, da jeg pludselig gennem Snefoget saar Dje paa noget mørkt paa Jsen ret forud, jeg forstod ikke, hvad det var, men uden at ane Fare, laaber jeg det fure fremad. Pludselig paa et Par Skridts Afstand opdager jeg, det er en Sprække i Jsen; at vende Kjelkerne rundt og kuste til er et Djævlisk Sag; det var paa høje Tid, vi var allerede paa Kanten af Sprækken, et Par Sekunder mere, og vi med Kjelkerne var blivne flukke af det bundløse Svælv. Dette var altsaa den første Sprække nær Vestkysten, men neppe den eneste, vi maa gaa frem med mer Forsigtighed. Jeg løb da foran paa Stier for at undersøge Jsens Beskaffenhed, medens Kjelkerne kom sejlede efter. Paa denne Maade gik det rask fremad en Stund udoover Natten; Maanen kom op, og ved Hjælp af Maaneflomet kunde jeg se at undgaa de farligste Steder. Trods dette var dog Sverdrup og Christiansen nær faldne i en Sprække med Kjelkerne, Snebræen brast og styrtede ned lige bag dem, just som de var sejlet over. Ud paa Natten blev Sprækkerne saa flere og farlige, at vi ikke kunde sejle længer og maatte staa Telt. At staa Teltet op i den stærke Vind og paa den glatte, haarde Is var imidlertid ingen let Sag. Det lykkedes dog, og glade tilmode trøb vi saa ind i vore Poser. Jeg er sikker paa, alle sov en god Søn den Nat. (Sluttet.)

Næste Dag var der slet Storm og slet Snefog, at det ikke var til at tænke paa at forlade Stedet; vi maatte blive i Teltet, medens dette blev begravet af Sneen. Da Stormen den følgende Dag gav sig, maatte vi grave os gennem Sneen for at slippe ud; af Teltet fik kun Monnet op over Sneen. Det saavel som Kjelkerne maatte graves frem, da vi skulde videre. Den hele Tid havde vi været mærkelig ubehagelig med Vinden. Endelig den 19. Septbr. var vi heldigere, vi fik en temmelig stærk Østvind. Kjelkerne blev surrede sammen to og to (den femte var efterladt inde paa Jsen), Sejlene blev satte, og med god Hart bar det afsted mod Vestkysten. Vi behøvede ikke at trække, havde nok med at staa paa vore Stier og holde fast ved Kjelkerne, en eller to maatte staa foran ved Styrestangen for at styre. Hæjningen mod Vestkysten var nu temmelig stærk, og dette bidrog til at gjøre Jerten endnu større. Det er den lyftige Skifart, jeg har været med paa i mit Liv. Den Dag, om Eftermiddagen var det, vi gennem Snefoget fik se de første Hjelde af Vestkysten. Det begynde allerede at mørkne stærkt mod Kvælden, da jeg pludselig gennem Snefoget saar Dje paa noget mørkt paa Jsen ret forud, jeg forstod ikke, hvad det var, men uden at ane Fare, laaber jeg det fure fremad. Pludselig paa et Par Skridts Afstand opdager jeg, det er en Sprække i Jsen; at vende Kjelkerne rundt og kuste til er et Djævlisk Sag; det var paa høje Tid, vi var allerede paa Kanten af Sprækken, et Par Sekunder mere, og vi med Kjelkerne var blivne flukke af det bundløse Svælv. Dette var altsaa den første Sprække nær Vestkysten, men neppe den eneste, vi maa gaa frem med mer Forsigtighed. Jeg løb da foran paa Stier for at undersøge Jsens Beskaffenhed, medens Kjelkerne kom sejlede efter. Paa denne Maade gik det rask fremad en Stund udoover Natten; Maanen kom op, og ved Hjælp af Maaneflomet kunde jeg se at undgaa de farligste Steder. Trods dette var dog Sverdrup og Christiansen nær faldne i en Sprække med Kjelkerne, Snebræen brast og styrtede ned lige bag dem, just som de var sejlet over. Ud paa Natten blev Sprækkerne saa flere og farlige, at vi ikke kunde sejle længer og maatte staa Telt. At staa Teltet op i den stærke Vind og paa den glatte, haarde Is var imidlertid ingen let Sag. Det lykkedes dog, og glade tilmode trøb vi saa ind i vore Poser. Jeg er sikker paa, alle sov en god Søn den Nat. (Sluttet.)

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Arvidare, Colo., 1ste Juli, '89. Dr. Redaktør! Jeg beder Dem optage nedenslaaende i "Stjernen": Jeg har nøje fulgt med "Stjernen"s

Dr. Peters Kuriko er nu en velkendt og meget benyttet Medicin, om hvis gode Egenskaber der blot synes at være en Mening. Den faaes ikke tilfjeds hos andre end Local-Agenten.

Dr. Rosenbergs bekendte Bog "Ungdommens Raadgiver" er fremdeles at faa frit, naar man indlægger Fri-mærker til Postportoen. Den er et ypperligt Arbejde, som burde læses af alle unge Mand, hvis Dine den vil aabne for mangt og meget, hvorom de for maaste ikke vide Besked. Se hans Avertissement i en anden Spalte.

Dr. August Koenig's HAMBURGER TROPFEN mod alle Blod sygdomme, Lever- og Nadruxter.

Dr. August Koenig's Hamburger-Draaber tæller 50 Cents eller 5 Blaster for \$2.00. Faaes i alle Apotheker.

The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Maryland.

Dr. August Koenig's HAMBURGER BRUST THEE mod alle Dryst-, Lunge- og Luftrores Sygdomme.

Kun i Original-Pakker. Pris 5 Cents; faaes i alle Apotheker eller tilsendes frit ved Modtagelse af Beløbet. Adresse:

The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Maryland.

Mrs. Brodmann's Gjordemoder-Skole

er den mest paalidelige, da den er indforretet under Staten Illinois i 1884. Ved Tiden af Fødselsvidenskabens faar Eleverne i denne Skole grundig Undervisning i Sygdomme, som medføres af Svangerskabet og under Forlejligheden faa de alle de nødvendige Sygdomme. Mit Hospital er aldeles private for Damer, der venter sin Bedkomst. Bedste Forplejning faa de selv betalemelige. Damer, som lider, besøg mig straks, da jeg har 25 Aars Erfaring i alle fødselslige Sygdomme. 283 N. May St., nær Chicago Ave.

G. P. Sorenien, Bygnings-Kontraktør anbefaler sig med Tomter, samt Maaleri og Plaster- Arbejde. Henvend Eder til ham, forinden Dannebrog, Nebraska.

DR. CLARK'S NERVÖSE OG CHRONISKE SYGDOMME UNGE OG MIDDELALDRENDENDE

Dr. Clark's Nervöse og Chroniske Sygdomme... F. D. CLARKE, M. D., 186 So. Clark Street, Chicago, Ill.

UNION PACIFIC TICKET ON SALE TO ALL PRINCIPAL POINTS EAST, WEST, NORTH and SOUTH

A. Carlson, Agent Dannebrog, Nebraska

Om Sommeren flere de Træster og bandt Lyngkoste, om Vinteren stædte de Videturve eller strikkede Strømper, imidlertid talte Jens Hammer, og han blev søn sad og lyttede til.

Gamle Jens var en klogtig og retsindig Mand, som havde opfattet og tænkt meget i det stille og ensomme Liv, der var blevet hans Lod. Udfordrelse kan vel stabe Tanken og faste Jær, men Ensomheden udfukter den og gjør Trostøret til Blomst, de store Mander besøge os kun i Stillehed og Mørke.

En Aften kom Jens hjem fra Engelholm, hvor han havde været til Markte og kjøbt sig en ny Trøje. Han var aldeles optaget af den fremmede Vy, de mange Mennesker, den travle Virksomhed og de nye og ubekendte Gjenstande, hans Dje møbte. Hammer sad og røttede op i Vaalet med Nidklemmen, og hørte taale og smilende paa, hvad Jens fortalte.

"Ja vist! man kan se og lære meget inde i de store Byer, men kun lidt til det Gode, min Dreng. — Der løbe de om, alle de Mennesker, og høje og larmer og misunde hyerander det Smule Sollys, som skinner paa dem, den Gue gnider sig Synder af paa den Andens Erme. Giv Agt paa Myren derhøve bag Stenen, han passer sit, gaar sin Vej, og gjør sin Gjerning uden at bryde sig om andet. Jeg holder mere af Landet herude, at være Hyrde er vist det Bedste, man kan drive det til i denne Verden. De visste vel, hvad de gjorde, de Gamle, som vil belen taler om, alle vare de Hyrder og blev om med deres Haar og Kreaturer."

"Jeg var ogsaa oppe i Kirken," vedblev Jens. "Først stod jeg og kikkede ind udefra, men saa tog jeg Mod til mig og spurgte Konen ved Døren, om jeg maatte gaa ind, og hun sagde, det kunde tilfædes. Møllebyggeren, jeg ser var hos mig de, jeg skulde bliv derfra, det var ikke noget for en ringe En som mig at gaa i Kirke, jeg spildte blot Tiden, og Vorherre havde formeget at bestille med at høre og skrive op, hvad de Rige bad om, til at han ogsaa skulde tænke paa mig. Den Gang gik jeg dog aldrig forbi en Kirke, uden at jeg stod lidt stille foran den store Dør og hørte sagte, om Gudfader blot vilde være saa god at fri mig for de mange Brygl. Idag gik jeg mandhaftig ind, og fatter! fatter! hvad jeg faaet, nej en faadan Stads har jeg aldrig oplevet. Det stiniede og flammende af de tændte Bøkslys, og Orgelværter spillede, og der stod en Præst for Altret i en rød Kaabe, som lyfte af Gulv og Demanter, og Folk kom og gik og satte sig ned for at bede."

"Ja, hvad bede de om, de Døstjer! Tror Du, den almægtige Gud, som har dannet alle de Stjerner, der lyse og flamme beroppe og sagt til dem, Du spaldet den Vej og Du gaar den Vej, uden at en eneste af dem vender paa hinanden"